



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 112/2021
04.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... чији је пуномоћник Славољуб Гајић адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Стари Град“ из Београда, чији је пуномоћник Весна Милановић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3797/18 од 11.09.2020. године, у седници већа одржаној 04.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3797/18 од 11.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3797/18 од 11.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3312/17 од 16.07.2018. године, у првом ставу изреке утврђено је да је ништав анекс уговора о раду број ..., закључен 31.01.2006. године између странака. У другом ставу изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 171.000,00 динара са законском затезном каматом од 16.07.2018. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3797/18 од 11.09.2020. године, у првом ставу изреке потврђена је првостепена пресуда у првом ставу изреке и жалба туженог је у том делу одбијена као неоснована. У другом ставу изреке потврђено је решење о трошковима парничног поступка из другог става изреке првостепене пресуде за износ од 154.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. У трећем ставу изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у другом ставу изреке првостепене пресуде у преосталом делу и одбијен захтев тужиоца преко досуђеног износа од 154.500,00 динара на име накнаде трошкова парничног поступка до износа од 171.000,00 динара - износ од 16.500,00 динара са законском затезном каматом од 16.07.2018. године као дана

пресуђења до исплате - као и у делу да се обавезе тужени да му исплати законску затезну камату на износ од 154.500,00 динара од 16.07.2018. године до дана извршности пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се и на члан 404. ЗПП

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда у овом спору не постоји ниједан од законских разлога због којих би требало дозволити одлучивање о посебној ревизији туженог. Одредба члана 11. став 1. Закона о раду, којом је прописано да се ништавост одредаба уговора о раду утврђује пред надлежним судом и одредба става 2. истог члана да право да се захтева утврђивање ништавости не застарева, су јасне и недвосмислене, па не захтевају ново тумачење. Према овим одредбама тужба за ништавост одредаба уговора о раду може се поднети независно од рока за подношење тужбе у радном спору из члана 195. став 2. Закона о раду.

На оваквом тумачењу заснован је и закључак усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 12.10.2021. године. Након усвајања овог закључка не постоји потреба да се о изјављеној посебној ревизији одлучује ни ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Питање правног интереса не завређује одлучивање у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, јер запослени има правни интерес да захтева утврђивање ништавости анекса уговора о раду који је супротан принудним прописима и којим се на тај начин повређују његова права из радног односа, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући побијану пресуду, на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

У конкретном случају се не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. Закона о парничном поступку, када је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај одредаба анекса уговора о раду којима је регулисан начин обрачуна и исплате плата запосленима који пружају стоматолошку здравствену заштиту, па стога ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у трећем ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић